

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ilk vahiy başlangıcı uykuda salih bir rüya görmekle olmuştur

Müminlerin annesi Âişe -radiyallahu anha-'dan rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ilk vahiy başlangıcı uykuda salih bir rüya görmekle olmuştur. Gördüğü her rüya, mutlaka sabahın aydınlığı gibi apaçık olurdu. Sonra inzivaya çekilmeyi çok sevdi ve Hira Mağarası'na çekilip orada birkaç gece ibadet eder, sonra ailesinin yanına dönerdi. Bunun için erzak alır, sonra Hatice'nin yanına dönerdi. Onun gibi erzak alırdı; ta ki Hira Mağarası'nda iken kendisine bir vahiy gelene kadar. Mağarada iken melek ona geldi ve "Oku" dedi. O da "Okuyamam" dedi. Bunun üzerine melek onu tuttu ve yorulana kadar sıktı, sonra bıraktı ve "Oku" dedi. Ben de "Okuyamam" dedim. Bunun üzerine melek onu ikinci kez tuttu ve yorulana kadar sıktı, sonra bıraktı ve "Oku" dedi. Ben de "Okuyamam" dedim. Beni yakaladı ve üçüncü kez örttü, sonra bıraktı ve şöyle dedi: (Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı yapışkan bir maddeden yarattı. Oku! Rabbin çok cömerttir.) [Alak Suresi: 1-3] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onu aldı, kalbi titriyordu. Hatice bint Huveylid -radiyallahu anha-'nın yanına girdi ve "Örtün beni, örtün beni!" dedi. Bunun üzerine onu örttüler. Korkusu geçince Hatice'ye şöyle dedi ve haberi anlattı: "Kendim için korktum." Hatice şöyle dedi: "Hayır, Allah'a yemin ederim ki, Allah seni asla rezil etmez. Akrabalık bağlarını koruyorsun, zayıfların yükünü taşırsın, muhtaçlara yardım ediyorsun, misafirlere yemek yedirirsin ve musibete uğramış kimselere yardım edersin. Sonra Hatice onu amcasının oğlu Varaka b. Nevfel b. Esed b. Abdül-Uzza'ya götürdü. Hatice'nin amcaoğlu Abdül-Uzza, İslam öncesi dönemde Hristiyanlığı kabul etmiş bir adamdı. İbranice İncil yazardı ve Allah'ın kendisine yazmasını dilediği her şeyi İbranice İncil'den yazardı. O, kör olmuş yaşlı bir adamdı. Hatice ona şöyle dedi: "Ey amcaoğlu! Yeğenini dinle." Varaka ona dedi ki: "Ey yeğenim! Ne görüyorsun?" Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona gördüklerini anlattı. Varaka ona dedi ki: "Bu, Mûsâ'ya gelen melektir. Keşke davet günlerinde genç olsaydım! Keşke senin halkın seni kovduğunda hayatta olsaydım!" Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- dedi ki: "Beni kovacaklar mı?" Varaka dedi ki: Evet, senin getirdiğin bu davetin benzerini getirip de düşmanlığa uğramamış olan hiçbir kimse yoktur. Şayet davet günlerine yetişirsem, sana var gücümle yardım edeceğim. Sonra Varaka uzun yaşamadı ve vefat etti, o zamanlarda bir müddet vahiy kesildi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Müminlerin annesi Âişe -radiyallahu anha- : Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ilk gelen vahyin, uykuda gördüğü gerçek bir rüya olduğunu bildirmiştir. Uykuda gördüğü her rüya, şafağın aydınlığına benzeyen, açık ve net bir şekilde gelirdi. Sonra inzivaya çekilmek kendisine sevdirdi. Ailesinin yanına dönmeden önce Hira Mağarası'na çekilip orada birkaç

gece ibadet ederdi. Bunun için yanına erzak alır, sonra Müminlerin Annesi Hatice -radiyallahu anha-'nın yanına döner ve aynı sayıda gece için yanına erzak alırdı. Hira Mağarası'nda iken kendisine hak olan emir (vahiy) gelinceye kadar bu böyle devam ederdi. Sonra Cebrâîl -aleyhisselam- ona geldi ve "Oku" dedi. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- "Okuyamıyorum" dedi. Bunun üzerine melek beni aldı, sıktı ve ezdi, yoruldu ve acı çektim, sonra beni bıraktı ve "Oku" dedi. Ben "Okuyamıyorum" dedim. Bunun üzerine melek beni ikinci kez aldı ve bana sıkıca sarıldı, yoruldu ve acı çektim, sonra beni bıraktı ve "Oku" dedi. Ben "Okuyamıyorum" dedim. Bunun üzerine melek beni üçüncü kez aldı ve sıkıca sarıldı, sonra beni bıraktı ve şöyle dedi. {Yaratan Rabbinin adıyla oku.} {O insanı bir alakadan (embriyodan) yarattı.} Oku! Senin Rabbin, en cömert olandır. [Alak Suresi 1- 3. Ayetler]. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ayetlerle geri döndü, yüreği ölüm korkusuyla titriyordu. Müminlerin annesi eşi Hatice bint Huveylid -radiyallahu anha-'nın yanına girdi ve şöyle dedi: Beni giysilere sarın, beni giysilere sarın. Böylece korkusu geçene kadar onu giysilere sardılar. Sonra Hatice'ye haberi verdi ve şöyle dedi: Ben kendim için ölümden korkuyordum, bu yüzden Hatice şöyle dedi: Hayır; Allah şahit ki, Allah seni asla rezil etmeyecektir. Akrabalık bağlarını koruyorsun, kendi işlerini yönetemeyen zayıflara yardım ediyorsun ve yoksullara destek oluyorsun. İnsanlara başkalarının yanında bulamayacakları şeyleri veriyorsun, misafirlere ikram ediyorsun ve felakete uğramış insanlara yardımcı oluyorsun. Bunun üzerine Hatice onu amcasının oğlu Varaka b. Nevfel b. Esed b. Abdül-Uzza'ya götürdü. O, İslam öncesi Cahiliye inancını terk edip Hristiyan olmuş bir adamdı. Allah'ın dilediği ölçüde İncil'den İbranice yazılar yazardı. Yaşlı ve görme yetisini kaybetmiş bir adamdı. Hatice ona şöyle dedi: Ey amcamın oğlu! Yeğenini dinle. Varaka ona dedi ki: Ey kardeşimin oğlu! Ne görüyorsun? Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona gördüklerini anlattı. Varaka ona dedi ki: Bu, Allah'ın Peygamberi Mûsâ -aleyhisselam-'a gönderdiği Cebrail'dir. Keşke o zaman genç olsaydım, keşke kavmin seni yurdundan çıkardığında hayatta olsaydım. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Onlar beni mi kovacaklar mı (yurdundan çıkaracaklar mı)? Şöyle dedi: Evet; senin getirdiğin şeyi hiçbir insan zarar görmeden ve kendisine düşman olunmadan getirmedi. Eğer senin peygamber olarak gönderildiğin günü görürsem, seni güçlü bir şekilde destekleyeceğim. Ardından Varaka kısa süre sonra öldü ve vahiy bir süreliğine gecikti.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/66303>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

